

عنوان مقاله:

بررسی نیاز رویشگاهی گونه زرین

محل انتشار:

دومین کنفرانس معماری، شهرسازی، عمران و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فهیمه اسکندری - دانشجوی دکتری علوم زیستی جنگل، دانشگاه گیلان

عمر میرزازاده - دانشجوی دکتری علوم زیستی جنگل، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

شناسایی و معرفی رستنی های یک منطقه به طور ویژه و محلی اهمیت ویژه ای دارد که از آن میتوان به امکان دسترسبیه گونه های گیاهی خاص در محل و زمان معین، تعیین پتانسیل و قابلیت رویشی، امکان توسعه گونه ها در منطقه را نام برد. زرین جز گونه های سوزنی برگ بومی در شمال ایران محسوب میشود که درختی همیشه سبز است که در اروپا، ترکیه، سوریه، اردن، لبنان و شمال آفریقا نیز میروید. اینگونه یک عنصر گیاهی شاخص برای اقلیم مدیترانه ای است. پراکنش اینگونه در جهان بسیار وسیع اما گسسته و سطح هر یک بسیار اندک است. درختان زرین در نقاط مختلف شمال: رودبار، دیلمان، منجیل، پل زغال، زرین گل، علی آباد کتول، رامیان، اشکور (تا ارتفاع ۱۳۰۰ متر) ارسباران وجود دارد و در غرب کشور فیروزآباد (فارس)، تنگه سولکبهبان توسعه و گسترش پیدا کرده است. اینگونه در جنگلهای زاگرس جنوبی به صورت توده های کوچک، روی هم رفته خالص اما با وسعت کم و غالباً با از پایه های کهنسال با اشکال خاص دیده میشود. زرین گونه ای بازدانه بومی ایران بوده که رویشگاههای طبیعی آن از ذخیره گاه های مهم جنگلی کشور محسوب میشود. درواقع اینگونه در شرایط محیطی ویژه ای که سایر گونه های جنگلی فاقد سازگاری با آن میباشند، رشد و نمو نموده و از نظر قدرت تثبیت کنندگی خاک، بهسازی محیط و حتی تولید در شرایط سخت قابل توجه است؛ بنابراین حفظ و حمایت از توده های طبیعی اینگونه حائز اهمیت است.

کلمات کلیدی:

سوزنی برگ، دامنه رشد ارتفاعی، مدیترانه، سازگاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1495675>

